
HANAN AVVAD
Filistin,
Senin İçin
SİİR
EVRENSEL
BASIM
YAYIN

Hanan Avvad

FİLİSTİN, SENİN İÇİN

Şiir

Çeviren
Metin Fındıkçı

Doğa Basın Yayın
Dağıtım Ticaret Limited Şirketi
Tarlabaşı Bulvarı
Kamer Hatun Mah.
Alhatun Sk. No: 27
Beyoğlu / İstanbul
Tel: 0212 361 09 07 (pbx)
Faks: 0212 361 09 04
web: www.evrenselbasim.com
e.posta: bilgi@evrenselbasim.com

Evrensel Basım Yayın – 246

FİLİSTİN, SENİN İÇİN

Hanan Avvad

Çeviren
Metin Fındıkçı

Kapak Tasarım
Savaş Çekiç

Birinci Basım: Ekim 2003

ISBN 975-6525-69-X

Baskı
Ayhan Matbaası
(Yüzyıl Mah. Massit 5. Cad. No: 47 Bağcılar 0212.629 01 65)

FİLİSTİN, SENİN İÇİN

ARZULAR

Şimdi her iki avucumda yara
Korku her iki gözlerimde şimdi...
Gözlerim dolu.
Heder olan kanıma geri döndüm...
Bu yaşamla duvarın dibine çöktüm...
Sınırda iki karaltıyla...
Adınla yazılmadı tarih,
Devletimizin bu sınırında...
Karanlığın korkusunu dökmek istedim
Engellediler...
Ve adımlarımızın nakşını çizdiler.

Ben silahın kızı
Senin için çağları öldüren
Ben yeşil yaranın kızı,
Karanlığındaki yaşamla gelen
Sevincin derinliğinden
Sana geri dönen
Devrimimizin rüyasında.

Güneşe yakın yaptım binayı...
Bu düğüne sığınmak için yüzdüm...
Dündeki öykülere son verdim...
Dünden daha tatlı olan...
Geri dönüş gününü düşledim...

Ben seninle gökyüzünü yaraladım...
Ben akıttım okyanusu,
Ve sahranın gözyaşlarını...
Kanın derinliğinde ben
Gize veda ettim...
Ve göz göze gelirken ağlamadım...

Mağdur kanım beni yorar...
Hapsin yorgunluğu beni kovar...
Mezarın büyüklüğü beni öğütür...
Ve kötülüklerimden akarım...
Filistinli, Filistinli
Gözlere dolan gözyaşı yapmadan seni
Dünya dolar gözlerime
Seviyorum seni ey feda olan adam
O vatanımla tükenen
Ey feda olan beden seviyorum seni
Kefensiz göçüp giden,
Seni seviyorum yükselen bayrakla
Vatanımın zerresini yükselten...

Ey Filistin bayrağı seviyorum seni
Bayrak dalgalanır rüyalardaki yükseklikte
Ey Filistinli erkek seviyorum seni
"Rüyalarda yükselen bayrağı" taşıyorsun
Ey Filistinlinin umudu seviyorum seni
Amacına ulaşacak zafer...
Ey Filistinli zaman seviyorum seni
Ömrün aydınlandığını anla...
Seviyorum seni ışıltı işte
Işıltının büyüklüğüne yöneliyorum...

SİZLER

Soyumun senden oluşunu seviyorum
Seviyorum onca heder olan kanımı
Akıp giden,
Zor olan yanar ve mucizeler
Ellerinin arasında büyür
Soyumun senden oluşunu seviyorum...

Ben sendenim, ömrüm başlar,
Şarkılarım başlar
Marşım, benden sana...
Senden sana,
Senin için korkan,
Soyumun senden oluşunu seviyorum
Arzular beni düşler
Dudağımda sözcükler...
Hayatın nabzına sarılır,
Dudakları ellerine fısıldar...
Aşk beni büyütür
bakışlarımda,
Hüzne sarılan gözyaşları,
Bakışlarında...

Ey ay seni seviyorum
Üstüme sarkan bu karanlıkta,
Sözün ateşini yakarsın,
Dudaklarımda.

Soyumun senden oluşunu seviyorum
Nehrin dalgalarının şakasıyla seviniyorum
Ellerindir yaklaştıran doruklardaki esintiyi
Alışkanlığımız olan yıldızlarla seviniyorum,
Boynumuz olacak uzun çiçekler...
Alnının ardında karşılaştığın kaderin ışıltısıyla,
Gecenin karanlığında, verir az
Az...

Sevgilim, o bitmeyen bekleyişimin içinde
Sevgilim, o bitmeyen sabrımın içinde
Sevgilim, o çalkalanan bütün savaşlar yaktı ateşimi
Sevgilim, o uzayan dalgaların şiddeti ve sabrı
Tutsaklığımın uğultusunu kırar ve ışığını ellerimin ve evimin.
Sınırın yanında tükenir denizin yolu
Sabrının sınırında kaderi arzular
Sevgilim öğreneceksin,
Yitirdiğimiz yürüyüşlere sığınırız
Beklediğimiz sürenin bizi karşıladığında
Sevgilim ağaçların çiçekleri,
Sevgilim yağmurun havası
Sevgilim bütün bu yaşamın içinde,
Dünya sensin,
Ömür sen,
Ay ve güneş sen.

KIYILARIN SÖZÜ

Olsun veya olmasın yaradan başka bir şey doğmaz
şehrin göbeğinde bu yerde
Olsun veya olmasın yara ve irinden başka bir şey
okumaz seni kalbim ve inancımda
Olsun veya olmasın im veya vatandan başka bir şey
saymaz seni ruhum ve bedenimde
Olsun veya olmasın sevgiden başka direncim yok
seni geri çevirmez kalbim ve direncim
Ey günleri dilimdeki kıyıların sözü
ey kalbime batan umut
Solan gülüşüne feda oldu ruhum oysa
ölümün sınırında donmuş göreceksin beni.

SEVGİNİN BAYRAĞI

"Filistin'in dağları parladığında
ölümün titreyişinde ve miladın feryadında
yerin azabında ve hayatın nabzında
atmosferin boşluğunda
ve büyüyen satırlarda
seslendi çocuklar..."

Kime yazayım!
Nağmelerini kime söyler sözcüklerin
Hatta ölümün!
Kime yürüyeyim!
Yürüyen adımlarım hayatıma dolanır...
Kime anlatayım!
Unutulan sevginin hikayesiyle
Başının altına serilirim,
Düşlenen cennetle

Sözcüklerin güzelliğini nakşederim
Işıldayan alnının üstüne
Hüznün boyun eğişini unuturum
Senin havanla,
Şimdi geçmişin hikayeleri
Bu anlattığının havasında yaşanır
Kime yazayım!
Yaranın yangını sözü olana kadar
Havanın oyuncağının şekli olur hepsi büyüyerek
Geçerim ve dururum
Güneşin kamaştırdığı gözlerimle
Kalbim sevgiyi görür
Adresim hüzünlü kapıların üstünde
Garipliğime nakşederim bu hüznü
Ve gördüğümü yaşayıp geçerim
Derin yaramla
Karanlık örter geçmişimi...

Senin için ağladım
Garip mekânlarda ağladım
Dağılan su birikintilerinde ağladım
Ateşlerin düştüğü yerde ağladım
Ağladım, feryat eden bu çığlıkta
Hatta yangından tutuşan bu sözcüklerde
Hayatımıza dayanak olan...
Nehirde ve ağaçlarda
Karşılıklı iki kıyıda
Kumda
Denizimizde
Yeşil zeytinimizde
Senin için ağladım...

Senin, senin için
Senin için ağladım ey kalbim
Gözlerine ey vatanım
Ey savrulan ömrüm
Ey kimdin sen
Sözcüklerde
Kimdin
Bana bir nağme oluverdin.

ARZU VE TAHRİK

Seni hüzünlü görüyorum ey ay
Yolculuk seni sarhoş etmiş gece sende yol almış
Arzular sarsmış gerektiğinde savurmuş
Beklediğin kapılardan göç etmeden
Gözyaşların evini yıldızlar yapmadan
Sevinçten dökülmüş gözyaşların
Hüznün suyla daralmış
Sevgililer mağdur ve ateş alevlerini yaymış
Yüreğim acıyla kardeş olmuş
Ruh akmış ve aşkın yolunu açmış
Ey hüzünlü ayın düştüğü yer
Zamanın zahmetinde serilir intikam
Ayrılanların şikayeti geldiğinde
Gözyaşları açığa çıkar ve açığa çıkan gözyaşlarından sonra.

ATLILAR ZAFERE ULAŞTIĞINDA

"Zeytinliklerin gölgesini
Limon ağacının yapraklarını
Güvercinlerin gözlerini
Çocukların gözyaşlarını
Sende aradım"

Kırmızı göletin derinliğinde
Toprakta ekili Zatarda
Ey büyük sevinç
Ey büyük sevinç
Ey hüzünlerde patlayan vatan

Son kalan ışıltıya mı tapacağız
Karanlığın külünde!?
Dönüş yoluna
Kandilleri asacağız...
Unutur muyum
Gebe topraktan geldiğimi!?
Unutur muyum
O büyük duvardan olduğumu!?
Ey hüzünlerde patlayan vatan
Ey hüzünlerde patlayan vatan

Askerler dalgalanır
Devrimciler devrim ateşini yakar
Yanan esmer yüzlerin
Alınlarına poşu bağlar
Ve göğüslerler saldırıları...

Ey anne iğnele
Ey iğneler
Arzunun ateşini büyütün
Sıcaklığınız soyumu ısıtsın
Yoksulların düşlerini kalıba döktüm
Sesini oluşturdum ışık tanelerinin
Orakla birlikte...

Annem bu gizi taşıdı
Sarı kumlar beni büyülerken
Sevginin kokusu vatanıma yayıldı
Ahırın içinde
Yeşil sayfaların içinde

Unutulan
Kanımı ilan ederim
Bu toprakta yeniden koksun diye.

EY EL AKSA MEYDANI İZİMİ GİZLE

Al beni yanına güzel kokulu devrimcilerin akıp giden günleriyle
içimdeki yara ve direnenlerle.
Al beni yanına akıp giden günlerin yenilenen güzelliğiyle
ve gözyaşı döken geride kalanlarla.
Al beni yanına Filistin'de namazın hareketleriyle arta kalan ve
akıp giden günlerle yükseklere sığındığımızda.
Al beni yanına nidalar içinde ayaklanan akıp giden günlerle
çocukların korunan sabahlarında.
Mağrur ve dimdik duran küflü kemiklerin
üstüne esen vatanın atlı yeli ve geri dönenle.
Al beni yanına... alnımdaki hüznü sil
ardımda yüksel, üzüntümü kaybet, hazır bulunsun büyü
ve yatağımın ruhu yaseminin
boşluğunda olsun.
Şimdi seninle yalnızlaşıyorum...
bütün dakikalarla birlikte yalnızlaşıyorum...
Yalnızlaşıyorum bütün dakikalarla birlikte.

Ey bu vatanda yalnız kalan ruh devrimcilerin avuçlarında çizildi resmin.
Ey savaşın vurduğu aşıkların yolu hayatın mesafesini yükselttin.
Ey aşıkların yolunda dünyanın gölgeliğinde tanrının karşıladığı
terk edilenler ve savaşçıların göçünde benzersiz tadıyla yüz yüze
gelen bahçeler, atılan taşlarla sınırlı sığınaklarda
ateşlerin önünde siper alanlar
güven... güven ey Muhammed yandaşları yüce soyunuz yükseklerde
dünyada kilitlenmeyen kilitlerde oysa kilitlerin dili tutuk, tutuk katı dili
açılır bütün kapananlarda.
Al beni yanına akıp giden günlerle.
Al beni yanına akıp giden günlerle.
Görünenin yanına yaklaştır, başlamadan önce o an,
savunmadan önce başlar tanrıda yalnızlaştıran aşkın dalgaları
vatanın adını barındırırız göçün verilen sözüne yaklaşırsın,
ağlayanların verdiği söze

ve şehitlerin nidasıyla görünenin kibrinden korun
korkmadan.
Tutulan sözlerin sıcaklığına yaklaşırsın.
Görünen şafakla şehrimiz yaklaşır.
Sıcaklığında devrimcilerimiz alev alır.
İçinde sende olan göç etmeden.
Telaş içinde gözetleyen zamanın tekil olmadan.
Verilen sözler yaklaştı.
Sana yaklaşan mesafelerde uzaklaşmadan.
Gözlerinde denizler garip düşmeden.
Ruhun çiçeklerine onlar destek olmadan
Dayanma gücü dönenler ve azapla feryat eden
Annelerle.

Büyük atlılar dayanmadan, güzel karşılaşmada, derinlerde
duyulan sözcükler, her daim aşkın çiçeklerini koparır.
Büyük küfeler dayanmadan, o alınların üstüne sarkan
zaferin ırak tozuyla, zafere ulaşacakların şarkılarıyla dolan.
Sende gülecek.
Soylu denizler sende kararacak.
Sabrın gözyaşları yıkanacak sende, beklenen
ve yaklaşan verilmiş sözlerle.
Şehrimin düğünlerinin şarkıları başlayacak.
Şehrimin surları gözcülerini dikecek.
Sabredenlerin kandili saçtığı ışığı gizlenmeden.
Ey El Aksa* meydanı büyük tanrının nidasıyla
izimi gizle.

* El Aksa Jerusalem'de bir meydanın adı.

Ey El Aksa meydanı izimi gizle tanrının büyüklüğü karşıladığında.
Ey toplananlar izimi gizleyin kulluk gününde, özgürlüğün
aydınlığı demir parmakların ardına esir düştüğünde.
Ey anne izimi gizle, ey dostların silsilesi ve devamını getirecekler.
Benden uzak olan o vatanın yaşayan izleri, ancak
benden gelen ricayla tüfeklerin kuşattığı bu caddelerde
sar beni.
Ey Arapların çığlığı izimi gizleyin ipleriyle
verilmiş sözlerin ve sana gelen atlı efendiyi Küfe'de kucakla ve cesur savaşçıyı, baba kucağında.
Ey anne ve babamın çığlığı ve kardeşlerimin nidası ve akrabalarımın ve dostlarımın izimi gizleyin.

Ey içimde duran aşıkların yolu şimdi tükendi
taşıdığınız çiçeklerin kokusu dağılan kavmin* rahminde
ilk ve ikinci çocuklar sarılı devrimcilerin rahminde ey
dost aşıkların yolu.
Ey El Aksa intifadası, vatandaki dağların doruklarında
zeytinin hasat mevsiminde, katlin gözyaşları sevgi dolu
zeytinin poşusuyla tutulan.
Ey El Aksa intifadası, ey bütün buradakiler
bitiş hüzünlenir düşüncede ve büyük
iradede.
Ey şehitlerin ölü yıldızları izimi gizleyin.
Ey doğan öğreti izimi gizle.
Şehrin bahar yatağında üfle ruhumu papatya ve şakayıkların
üstünde titreyerek savrulsun, dağılsın
etrafıma tüm bu oluşan sevgi çalkantısında
ve arzuda, nidanın damlasıyla ruhumu üfle
gün doğumuyla birlikte uzaklaşanları araştırmak için.
Ruhumu üfle tasavvuf ciltleriyle bütün kalanların gözyaşlarıyla
ve derin rüyanın misk kokulu rüyasıyla.
Ve inkar et beni.

* Dağılan Filistin kavmi.

LEYLAĞIN VATANI

Geri dönüp dostların arasına oturdum sürekli vatana veren...sabahın
Sıcaklığıyla tutuştum ve kuşların ötüşleriyle gülümsedim şafakla birlikte
Ağlayan bebekleri besledim denizin kıyısında duran
ahırların penceresinden
Bebeklerin ruhu emekledi sonra bu boşluğa uçtu...
Uçakları izleyen ateşler boşaldı, denizin mavisine kusuldu...
Güneşin ışıltılarını yüklenen araba sirenleriyle karşılaştım,
Benzerlerin kararında heykelleşir ayetlerin
kazıntıları sıkışan bulutlarda...
Göğün ortasında, yorgunlukla örülen renkler titreyerek çalkandı onda
Saldırıda yüksek ufuk inledi... rüzgarla... Kudüs'te, Filistin'de,
Felsefenin ağlayan düşüncesi vatanın sınırlarıyla karşılaştı büyük ve
Küçüğüyle, istilacıların kanunlarıyla dağıldı ve
muhabbetin kanunlarıyla bitti.
Devletin kültürü değiştirildi, düğünlerin
tanıklığında huzur buldu bu vatan

Sözcüklerin mekânında, ruhun resminde, ve büyüklüğünde...
Bütün bu nakışlar vatanı temizledi güzel zaferlere ulaştırmak için,
ve tarihin
Gırtlağı ve uykusuz gözlerin bölgesi ve Halid nehrinin dalgalarında,
Rekabeti kaldırıldı... sabahın ilk ışıkları yataklara düştüğü yerde
Soluksuz kalan aşkın kandillerinin etrafında vatanın aydınlığına sığındı.
Nesnelerin ruhundan dağıldı ve uzayıp giden sorularla karşılaştı
kadim olanların ruhunda
Güzelliğin sınırlarında, sayenizde nasıl yardımım olacak bu vatana...

Soruların uğraşı çağın ruhunu sağlam tutacak ve iniltiler patlayacak
ve sesler ve gülüşler
Fallar ve benler çatlayacak... ilk amaç anlatılacak,
Vatan?! Sevgisi, vatanın ortak kararı, vatanın istikrarı,
Alemin son vatanında son yaratılışı olacak...
Mesih asılı,

Vatan azapta ve ateşte, anılan vatan, vatanın düşü...
Vatan ana ve babadır... ve kimliktir...
Göğün tellerine nakışlar asılır, oturanlar yarışır
Bütün eller ruhta cezalı soruların rahatında, uykum gibi
Uzaklar mahkûm terk etmekle başladı yarısı, özgürlüğü yaşayarak
Kalpleri alemlerin yanında şımartılarak yüzlerde yer aldı...
Ahmak oyunların ruhuyla ve yükselen sevgilerle beni bekler,
Sen sana düşeni niye esirgersin bu vatandan?
Yüzümde dalgaları karıştırdığında utançla, cennetim bile kızarır,
Suskunluğa batarım, şimşek gibi parlayanı çabucak
karıştırırsın gözlerime
Gülümserim ve caddeler kalbimin tellerini vurur...

Vatan... "O adamın gözlerini severim" orada bulunanlarla
dehşete düştüğünde

Derinliklerinde karıştırırsın olanları ve anılanları... ve nakışlar uzatılır
Yasemin çiçekleriyle asılı, vatan karanlığa gömülür aşıklar esmerleşir
Onlarla gider, şiirlerinin oyunlarına yenik... onlara gelir,
Sevgide, gereklilikte ve elemde
Elemlerde
Beni ikinci bir defa beklerler,
Büyük sevgi gözlerde anlatılır,
Kuzeydeki ayda başlar karşılaşmalar,
Dünya buharının göçü yanına
Yıkılacak göçün yakınında...
Anlatacaklarınız, duran ruhun yanında,
Vefanın dehlizlerinde, yükselen ruhun alışkanlığı göçle sana varacak
Alçak kapılara vuran batan güneşin yangınıyla...
Anlatacaklarınız büyük kurbanlıkta verilen umudun yanında
Geçiş listelerindeki saniyelerde, cezalandırılmadan tutulan
kuzeyin yanında,

Anlatacaklarınız yüksek vatanın yanında Kudüs'te
Başlayan başlangıçta ruhun başlangıcında, olgunlaşan
Ve hasretle beklenen Filistin'de.

Sitem yüklü ve düşler saçan gözlerde.
"erkek" adımların vatanında,
İlk fedailerin vatanında,
Uykusuz gözlerin vatanında... leylağın vatanında...
Yüksek ışıltıların vatanında...
Yüceliğin vatanında...
Leylağın vatanında
Zamanı durdurulanda.
Sevgi geçmişte bekletilir
Gelecekle adlandırılır sevgi
Feda edilen ruhun güzel nağmeleriyle serilir
Uzun süren arzuların başlangıcıyla...
Sevgi o mu, sevginin anası o?
Hayat o mu... hayatın anası o?
Sevgi o mu, sevginin anası o?
Hayat o mu... hayatın anası o?
O sevgi yeniden geri gelse, göğün dalgaları onunla ağlardı
Ay tiril tiril yıldızlar ışıl ışıl,
Sevgi güneş gibi ne görünür ne gizlenir ve ne bakılır ne küçümsenir.
Bulutlar göstermez güçünü, uzakları öldürmez, sözcükleri harcamaz

Burada ve orada karşılar...
Sevgi büyük arzuyu dener bilinen havada,
Ruhtaki yollarda...
İlahın ikinci bir emrinde oluşur sevginin süreci...
Adıyla yaz
Adıyla yaz güllerin vatanını
Adıyla yaz kalan büyüklüğü
Boşluğun döngüsünde.
Yaz... ruhun gözyaşlarını
Vefanın benliğinde
Yaz... ve söyle... onu ben yazdım, yazgısı
İçimde, ve hayatımın içinde...

DÜŞLERE YOLCULUK

Suskunluktadır gözyaşların anları
Mucizenin sınırında sana gelen yolda,
Hatta bana zeytin olan... memleket ·

Son anlaşmadandır gözyaşların anları
Bizde bir levha olmayan dünyayla,
Yakınlara batar unutulan hüzün,
Ona bir marş olan... otlayan... zamanda.

Bahanelerde... oysa adınla namaz kıldım,
Veya yazgınla, burada bekledim,
Mühürlü mutluluğumun *ikizi oldum.*

Mucizelere... şarkılar yazdım,
Asil duvarın ardında,
İsteklerin sarsıntısı ardında,
Mağdur düştüm ama,
Mağdur etmedim kimseyi,
Kefenle örtülü sana geldim

MUCİZELERLE...

Acının bağrında ne zaman uyuyacağım,
Kanım...
Yarışan adımlarla sığınır sana,
Sitem etmem yaptıklarına...

Ellerinin üstünde ne zaman kendime geleceğim,
Alnımdakini duyuyor musun,
Hüznün sürecini
Ne zaman...?!

Islak toprağın kokusunu duyuyorum.
Vedalaşıyorum... kanımdan kokularla
Fışkıran havuzların fıskiyesinde...
Vedalaşıyorum... kanımdan kokularla
Son anlaşmalarla,
Hayır... hayır başlangıç bitmeyecek...

Sendendir şimdi...
Mesafeleri sende yitiriyorum
Bedelini ödeyerek geçerim...
Bütün yankılardaki sözcüklerden çıkıyorum.
Sendendir şimdi...
Sana geldim
Bizi garipseten korkuya nakşederim,
Geçerim kimseyi görmem.

Ne zaman yalnızlaştıracaksın görünen gizin sonunu?!
Ne zaman ağaçları savuracaksın?!
Ne zaman uzanacak çağlar?!
Ne zaman kanatlarını çırpacak kuşlar?!
Ne zaman atacaksın küçük düşüren bombaları,
Ve bizler karşı duracağız düşen
Ateşin yangınına?
Ne zaman uyandıracak bu haberler?!
Ne zaman yol alacak rüzgar...

Heder olan kanımda taşıdım seni,
Sözcüklerde...
Adınla nakışlarım adımları...
Adınla bitirir ve başlarım ayetlere
Ve bu ömrümü bölerim
Büyük mutluluğun muştusu uzarsa eğer...

TANIKLARIN ŞAŞKIN SÖZLERİ FİLİSTİN TOPRAĞI ÜSTÜNDE

Salınan gecenin örtülerinde benim için hüzünlenme
Göçenlerin boğazında düğümlenip patlar hüzün
Sevincimizin gün batımında hüzünlenme
Arzu ve sevgiyle geçip gideceksin
Vedanın gözyaşları ve yolcunun söylenmesi
Vatanın zerresinden yüksekleri istedi
Ey kutsal toprağım ve çırpınan acım
Çalkalanan kanı durulaştırır kalp
Ve ben ayları değil şiiri taşıyan
Gençlerin serili yatağına
Kalbin türküsüydü onlar
Fedaları beni gömer bölünen ruhlarıyla

O yarayla ve devrimcilerle bölündüm
İnsanla ve toprakla derinleşerek
Özgürlüklerle bölündüm onların sevdasıyla
Ateş ve aydınlık kalbimizde
Cennetin simgesi annelere verildi
Zamanın sürecine verildi simge
Ey kutsal yaran ve yaramız ve marşımız
Beni sabır ve iyilikle barıştırırsın
Denizimizle ve kumumuzla yaratıldık
Ateş düşmanın ve zulmü üstündedir
Nasıl yaşıyorsak bu yara yaramız
Toprak susuz ve feda edilen benimle
Güzel hayata yayılır solarak
Keskin kılıç alevlenince ölüm kolaylaşır.

FEDAİNİN DOĞUŞU

Toprak çığlığın dostu olmuş
Hayat şehitlerle vurulduğunda
Alışkanlıklarla yürüdük yorgun düşüp döndük
Toprak toprağım fedai fedaim
Rüzgarımı zeytin dalıyla resmettim
İsteğimi göz kirpiklerimden döktüm
Kutsal saydığımın izinden parlar yolum
Ve yayılan güneşin ışıltılarında
Şimdi Filistin'i seven nerede
İzini feda et yoluma ve kanıma
Ey kutsal toprak bu vatanımın ateşi
Devrimle yükselecek bayrağım dalgalanarak
Arapların kanıyla bu vatana geldi marş
Ve kan, geçeni ve vereni dener

Beni yordular ve bedenimi yüzdüler
İdam ettiler çırpınan örgülerimle
Hesaba katmadan karşılaşılacak havanın bağım
Başkentte konuşulan beyanlarla kaybolurum
Şimdiki ölümü hesaba katmadan
Ölümüm hayatın başlangıcı ve çığlığıdır
Mirasımla halk izimde filizlenecek
Bıraktığım izlerde açılacak gizim
Dedi fedai fedaimiz ve savaşlar
Toprağa gömer ve özgürleştirir ve başı
Ve sonuyla zafere de ulaşır devrim
Hayatın içinde inceliğim üstümde

ANILARI ANMAK

Beni bitkin düşürdüler...
Oturma odasının perdesini yırttılar...
Kazıdılar...
Bu bitkinlik kabrimde filizlendi
Yaşlılığımı astılar bende...
Hücrenin taşlarına astılar gençliğimi

Beni bitkin düşürdüler...
Suskunluğun duvarına resmini çizdiler ölümümün
Çığlığımın tellerini yırttılar
Beni kuşattılar...
Düşmanlar evimi evleri yaptılar...

Beni bitkin düşürdüler...
Aydınlığıma ve gecemin ayına sataştılar
Yolculuk ve ölüm arasında çaresiz bıraktılar...
Ve ben durmadan anıları andım durdum
Adımları adımlarla taşıttırdılar
Çukurları doldurarak...

Ben ışığından,
Gözlerinden,
Yangınımı başlattım...
Ben kalbinden,
Denizinden,
Gözlerinden,
Çizildi yolum...
Ey sevgilim...
Ey askerim,
Şehrimin ordusundaki...
Ey başlayan,
Ayaklanışımın derinliklerindeki...
Ağıtlarımdaki...
Ey sevgilim...
Ey yorgun toprak,
Eviyle,
Tarlasıyla,
Mehtabıyla,
Toprağımda,
Ve kolaylığımda,
Vadimde...

Belki de soylu atlarım dökülür...
Belki de dönüşümle isteklerim çoğalır...
Belki de ayaklanışımda düşüp kalırlar...
Şimdi saldırdılar...
Türküler söylüyorum,
Türküler söylüyorum,
Türküler söyleyeceğim,
Ey sevgilim...
Şimdi hüzünlenmedim,
Anlaşmalarla,
Siyahlığımı azat etmeden.

Ey sevgilim...
Nereye dönecek güneş,
Güneşten
Yakın...
Nereye dönecek bu kalp,
Kalpten,
Sevgiyle...
Nerede askerim,
Şafaktaki,
Bana marşı ve
Ateşi veren...
Ey sevgilim...
Beni tüketmeyecek...
Belki de isteklerim yeterli olacak,
Gençliğimden...

Belki de düğünüm kadar
Ve gençliğim...
Belki de ömrüm kadar,
Belki de derileri yedirirler bana,
Azabı yarılarım...
Beni eleyen
Ey sevgilim...
Daha sonra selamlar seni
Yazılan
Kitabımda...
Ey sevgilim
Bu azap
Seni azabımda
Yaşatır...

HAYATIN ŞARKILARI

Ey dost çiçekler ben
Kanlı sahadan
Şeyleri toplarım
Avlumuzun duvarları içinde
Göğü yudumlarım
Ve şiir yazarım
Kardeşlerime
Gözlerinde
Uyanır gün
Yağar gök.

Kardeşlerimin
Kalplerinde
Sevgi süzülür
Ve mutluluğun vefası
Yerimizi verir
Yolumuzdaki esiri
Uzun alışkanlığımızda
Ölürüz veya ölmeyiz
Cellat işini görür.

LEYLAK ATLAR VE BAHARIN GÖZLERİ

Ey gelen ikinci ve üçüncü saldırı zifafın
nağmelerini kıyılara vurur,

Ruhlar ufku çizer... ay yükselir
yaklaşır aydınlığı ninni söyleyerek

Vedalar yaklaşır, insanlar yaşlı gözlerle ayrılır
Ve sesleniş güllerin yapraklarıyla biter
güven veren sabah kokusunda.

Gençlerin çehresi onunla muştulanır
...cesaret kazanır...

Sonunda telefonlar çalar, son uyarılar, süreler verilir...
cesaret büyür.

Çözülür, geçerim, bırakırım, kalbim çarpar
karşılaşmak için saatlerce beklerim, soluklar sıklaşır, yükselir
karşılaşma zamanı yaklaşır anımsanan ve unutulanla ve sabahın ilk ışıkları belirir
düşen ruhun üstüne soluklar akar
içine.

Bana yardım eder uykulara batanı getirir
denize batan güneşle birlikte batar
güneşin yoluna nasıl düştüğünü sorar
denizin koynuna uzanır o ışıltılarla
karşılaşmaz?
Denize dökülen göçmüşlerle karşılaşırım, nice zamandır
denizle başladı sözleri avuçlarım güneşi şimdi
deniz kalbimin atışlarını alır denizin kendisine
sığınmadan...

Açık bir gökyüzünde güneş ışıltılarını döker,
suyun damlaları yükselir denizin dalgalarından...
ve gökte alev alır.

Zamanımın hesabında yürür ve ikinci bir defa döner
denizin koynuna... yaşamı vurarak,
ikinci bir uyku döner ürpertisi o sonradan
kendine gelenin kalbine.

Kışım dalgaları keser ve onları etrafımda
boğar.

Aydınlığı boşlukta çalkalar yıldızların
göçünde ve alaca ipleri gözyaşlarımla süzülür
zehirli siyahlıkla. Beyazlığın çalkantısı başlar
gecede ve aşıkların kalbinde ve iki durum arasında sarsılır
saniyelerin karşısında...o toprak sarkaç gibi
sallanmaya başlar, sarı kumlar dağılmaya başlar
göğün renginden.

Ağaçların gözlerine dolar
kısa acıların tarihi içlerinde başlar...toprak ve
özgürlüğün sesi.

Boşluk öküzlere biner, çığlıklar
unutkanlıklar derimizde çalkalanır.
Programların ninnisi ruhun etrafına bir çember örer
ve ben sümbüllerin etrafında gezinirim bir başka yöne yönelerek.

Rüzgarın esintisinde.

Toplananlar ikinci bir defa yayılır geri dönüşün tufanını yararak
akşam saatinden geçerek, özgürlüğün
sorusuyla karşılaşır gibi.

Bahar onların bardağını taşır ve tövbenin vefasını
toprakta ve düşün kayalıklarında...

Leylak atların adımları çözülmeye başlar
milatta ve hayatta toprağı müjdeleyen
insanda.

Bebekler yenilenen zamanla geri döner.

Leylak atlar dalga dalga boşalır özgürlüğe
küçüklerin milat ruhuna.

Haykıran ruhlarla karşılaşır hatta küller
dolmadan ne etraflarında ne de boşalanda.

Bu alışkanlıkların ruhundan gönderilen
kovulan ve ağlayan vatanda
yakın bitkilerde başlangıcı araştırmaya geri döner
leylak atlar baharla karşılaşır, onları ısıtır
ve ısıtır gözlerinin kirpiklerini.

Kutsal akşamlarda baharı kopardılar
ve kadınların özgürlüğüne girdiler.

Esirlerin adıyla yazılır bahar. Işığın
ışıltılarıyla ve içinde göçüp
gider ruh burçların içinde tanrıyla
birlikte yalnızlaşan ve içinde yıldızları barındıran.

Havanın Arafatlarıyla yazılır bahar, bizi Arafatsız bırakan
havayla, üstümüze uzanır havanın baharı ve izi...

Aşıkların açık şarkılarında söylenir bahar
vatanın devrimcilerinin öldürülüşünde.
Öldürülenlerin ruhları vatan burçları içinde
aşkın göbeğine uzanır kat kat olan
bu toprakta.

İçinden irin ve harfler damlayan
ey geçmişin menekşe ve karanfili
şehrin yüksekleriyle giren,

Rüzgar öğütmesin, güzel kokular durmasın,
geçmişten gelen.

Güzel kokular sahranın göbeğinden dünyaya yayılır,
rüya serapla.

Ey yasemin ağaçları aşkın güzelliklerini
toplar ve sarılır
güzel boyunları...

Bizler baharda buğulanan bir damla... ölen
ruhta, sabahlar yıkar vatanın
ölümünü, zayıflayan ve yıkılan, kışın sepetlerinden
çözülen...saldırının dikenlerinden
özgür kalanını,

Ey ruhun çiçekleri ve leylaklar... zaferin gecesi gibi
toplanana kadar, bir demet gibi boyunlarını
atların Filistin yolundan ve
Filistin'i Filistin'de.

YÜZLEŞME

Filistin'in üstüne solmadı renkler ona yönelen sindirici saldırılarla ve imha planlarıyla.
Ancak halkımız onca yazılan söylenen resmi tarihte yalnız bırakıldı ve o savaşta her daim bedeni kendi toprağıyla besledi.

Filistin halkının önündeki sabah güneşinin ışıltısını silip atmaz, o ışıltılara dolanlara sayfalar yetmez, kalemler taşımız mürekkepleri dolup taşar, damlar kılıçlardan ve kıvılcımlardan alevlenir.

O insanların ruhu eser yeri sararak, sudaki o cevherin sureti bu insanlarındır... verilen emirler etkilemedi yüce olanları etraflarında kızartır gerçekleri. Bu da doğacak çocuklarımıza yetecek kalbe çöken adımlar gerçek et ve kemiğe bürünerek dönecek.

Ellerim sav sözlerle Filistin'in kızaran suretinin etrafında alemin önünde ve dudak resminde halkın durumunu etkiler olduğu gibi olmaz ruhlardan renkleri yaratır ve cesareti bir çok mekânda iz bırakır bu alemde.

Şimdi o özgür devleti soruyorum, halkın o özgürlüğü nasıl özleyip beklediğini, nasıl bu gerçeği halktan gizlediğini ve halktan bütün bu güzelliği... halkımız bu acıyı içti ve içtiğiyle uzaklaşmadı umuttan görünen adaletle zafere ulaşır bugün kendisine onaylayana kadar insanların sınırını meşruluğun şekliyle.

Bu durum ne zaman bitecek?! Bütün yollara dökülen güzel kanlarla.

UNUTACAĞIZ

Kapalı kapılar mücadeleye açılır, cenazeler taşınır ve yürümeye başlanılır, giysiler siyah, uzakta gece gibi levhalar serilir ve çığlığın homurtusu uzanıp boğulur, gençler ayakta, ve o gözyaşı ki yaşlıların bedenlerine süzülür feryadıyla yalnız, acılarıyla kaçacak yol arayarak, ikinci çığlığı ise gözyaşları olur, üçüncüsü göklere eller üstünde kaldırılandır, yıldızlarla aheste yürür insanlar. Çığlıklar boşalır ayaklananların yüreklerinden. Beyanlar döşenir, rakamlar asılır, çakıl taşları dizilir, şelaleler yere boşalır ve bolluğu bağrına asar ve yağmurlar mezar taşlarını gömer.

Taşlar düşer gülen yüzün parlayan dudağına, söz ölür ve duyguyla yaratır ruhu biten yolda. Çöken çadırlara dolar bizzat batarak yenilenir bütün sevgi ve kumla ve zeytin dalları üstünde kalbin atan nabzıyla, ve fıstık yeşili gözlerin kırpınışında...

GÖZYAŞLARI

Gecenin meydanları serildi, yorgun alevlerin soluklarını sarkıttı, kalbin sav sözü anılanları ölçüp biçti ve düşün yamasını ve hedefin atılan adımlarını başlattı.

Gece, içinde yürüdüğümüz zamanın kilitlerini ölçüp biçti, ilk başlangıçın kilitlerinde, yürürüz, ekeriz, nefsin ikinci ekinini, bu üç kilit bütün şeyleri kilitledi veya bütün istekleri zamanın mühürlü tacını yaptı. Bu kilitler halkın hayatının içinde yürür ağlayan bireylerin hayatı gibi.

Elemin hikayesinin çevrelediği yüzünü gördüğümde, kişiliğin büyüklüğü için verilen sabrı sereriz...yıldızlar gördüm içinde insanların barındığı ve önümüzde öfkelenip gözyaşlarını barındıran, buradan başladı düşün yeri ve bölgesi, umudun yerinde dönüşte yaprak demetinin üstünde uyuyanların, korkuyu boğan dallar uzanır gerçeği kanıtlar ve bahçenin yatağına dökülür kemerlerden.

Ateşlerden yaklaştığında kuşatıldığını gördüm, alevler uyur aydınlık yuvarlanır... tanıdım... andım... dönenlerle birlikte kilitlenene hüzünlendim...

ANMAK

Ateşlerin köpüğü yükseliyor ve yangın yayılıyordu, vuruşlar gitgide çoğalıyordu, yeşil çığlıklarla çıkıyorduk, şehir yıkılıyordu – çadırlar çöküyordu, vedalara muhtaç kalınır, kalpler gözyaşı döker, gözler acıyla yumulurdu. Gülücükler ölür, sesler yükselir, rüyalar yazılır, sayfalar mumlaşır, anılar ezberlenirdi, sözcükler boğulur, kavim olmadan sözcükler mücadeleye kalkardı.

Benimsenen suskunluğun yatak gibi yayıldığı günde yerin üstünde küller bile asıldı, gölgeler uzandı bıçakların ninnisinde, yerin derinliklerinde mayalandı ve kurtuluş kızardı "sarıldın ey çadırım".

İki çığlık duyduk ve ben senin etrafında dolanan çocukların mirasını fısıldayan. Ağaçlar dans ediyor, çığlıklar yaklaşıyor, sabit olan hareketleniyordu, toplananlar hareketleniyordu, bademler sütünü biriktirerek tomurcuklarda uyuyordu. Dallar düşüyordu, tomurcukların kalesi vurulup dikenlere asılıyordu, esen rüzgar ürpertiyordu gizleniyordu sonra, gidişlerden fotoğrafları kaldırarak konuşuyordu yıldızların yastıklarının sınırında...

Unutmadan şaşkınlığını... kalenin aydınlığında başlayan vahşetin.
Unutmadan şaşkınlığını... ateşleriyle yanan bu yerlerin.
Unutmadan şaşkınlığım... çadırların idam sehpalarıyla yükseldiğini.
Unutmadan sav sözlerini... anılanların yankısının döneceği ve yarım adanın yamalarını eşeleyeceğini...
Unutmadan sav sözlerini... kalpler benzerlerini aradığını.
Yeryüzü kalışımızın türküsünü söyler ve ruhlar yaratılır yerin koynundan ve çadırların içinde...

MEMLEKETTE TÜKENİŞİMİZ NASIL BAŞLADI

Filistin anasının suretinde. Filistin anasının memelerinde başlar Filistin topraklarındaki bölgelerin yüzü. Verdiği zorluğun sonunda, ruhunu üfler, bülbüller öter, sabah yeli kişiliklerine eser bakir düşlerle. Kınalı zeytinlerin gölgesi, devrimcileri ziyaret eder.

Filistin babasının güçlü iradesi, kayaları çatlatır, kayaları taşır ve onlarla sınırları geçer sitemeni sorgulayarak döktüğü yaşlarla, lağımları kazır ve maviyi üretir. Sözün düzeniyle, sözü yazar, düşüncelerini sunar ve bitişin yolunu çizer.

Filistin'in mevsimlerinden giysilerini çizer, yiten işçilerin
aletleriyle, mücadeleye ruh kazandırır mermilerle
delik deşik olmuş binalara.

Sonra yaratılan ruhta Filistin'in dizlerinde, şafak ağlar, miracı,
düşleri, sınırları görünmeden. Mutluluğu batar, kişiliği yaratılır,
devrimi olgunlaştırır.

Memleketin içinde yaşayanlar, uyur ve filizlenir, haritaları okşar
derinliklerde ve ışıltılarda oyunlarda görünen.

YANGININ YOLU

Sevgiyle yıllanan küçük bir yürekti, aşkla, düşle.
Düşün esintisiydi.
Şikayetin ona ulaştığı bir yoldu,
ona ulaştığında başlamıyordu ulaşan yaşam.
Ateşlerin üstünde onunla yoksulluk çoğalırdı, dağlar kestiğinde sahilleri ve dünyamızı, meşaleleri taşıyordu.

Çobana benziyordu onda gizlenen, ancak bütün yükseklilerin benzerleri insanın önünde sayfalar açardı ve ışık gibi düşerdi sabahlar yatakların etrafında.

Sonunda bütün yıkıntıları tanır, ancak gerçeğin güzel beyazını görmez, sever sonunda, hayatını yaşar derinliklerde, vatanın toprağından koparılmış... O atları çözer uzandığı atın terkisinde çalkalanır ve onunla dökülür devletin kapılarında, filizlenir ve aşkını ilan eder. Rüzgara eşlik ederek.

Güllerin düşleriyle karşılaşırdı, kırmızı sözcüklerde, çadırlarda, lağımlarda, çocukların gözlerinde, seyredilen yıldızlarda... binlerce ölünün kalbinde...

Kalbi uzun zamandır aşkım her yere saçardı, bozgunlarla sevişir felaketlerle yanardı...
Parlayan alevlerle kararana kadar... Başlangıcın saatleriyle karşılaşana kadar... Onunla yürüyordu esmer bölgelerde, gezginin giysilerinin iplerinde, düşün gülüşünde. Serili yataklarına gittik açık toprağın kamburunda, özgürlüğün şehitleri mücadele verdiği, ne zamandır bedenlerimizi ruhunun önünde temizliyoruz susan yıldızların düşleriyle. Rüzgarı toprağa yastıktı parlaklığın uzuvları altında yerin iniltisiyle kararan, vatana sunulandı.
Ağaçlar fısıldıyordu kuşlar ötüyordu ve
onu şehrin mutluluğuna bağlıyordu.

Hüznü gösteren sözcükler karanlığa gömüldü, parlayan boşluk gözlerinde karardı, adımlar yürümeye başladı...
karşılaşacağı anı beklemeye...

VATANIMLA AŞKIMI SÜREKLİ KILDIM

Vatanımla aşkımı sürekli kıldım onunla hangi aşkın önüne atılırım. Şimdi aşk yeni bir göçü yenilemiyor, yeniden silahlanmıyor. Şimdi aşkın amacı, ilk aşkın döl yatağında doğdu ona geri dönerek.

Şimdi aşk kişiliğin yayılan kökleri yerin köklerine karışır savaşın yolunda kesilerek ve derinleşerek.

Şimdi aşk havada uçuşan yün gibi ve düşen ve renklere karışan...
Şimdi aşk aşıklarındır...
Kalbimden şairliğimi ve çığlığımı aldı, koynumdan annemi...
Yaşamın altın düşüncesi aktı ve boşaldı ilk çığlığımın diriliği boşaldığı gibi ve ilk ayaklanışın kemiklerim evrenin kemiği olduğu gibi, veya çoğaldığı... Yaşlılık karanlığa gömüldü yaşlı ruhun bedeninden sonra... Derinliğin ipleriyle dokunmuş hüzünleriyle, sevinçlerin böyle toplanacak beden olacak aşkın gözyaşlarından (vatanım)

FİLİSTİN HER ŞEY

Filistin'in sönmeyen ateşi aşkını sürekli ilan eder vatana...
Filistin toprağının aşkı ve Filistin'in insanı.

Filistin kaleminden sadece insan kaldı, güllerdir bu kalemlerin suretini yazan ve yaşlı Filistin söylencelerini.

Filistin'in kalbinde atıyor utanç ve övünç, arzu toprakla uyuyanla yükselir, vatan ve tükenen kimliğiyle.

Çığlığın ilanıyla vurur çanlar ve siyah karanlığı karşılar sevgili vatanın yüzünde.

Bütün Filistin'in bir bedeni bile yok bu çığlığı üstünden atacak ve düzeni kuracak, ebcediyede yer edip duranı uzaklaştıracak...
Üstümüze yayılan zeytin gölgesini bile.

İm bedenle şahlanır bütün yollarda gecikenlerin gölgesinde... Yaşam onun yaşamı olana kadar ancak lanetlenen yaşlı bedeni değil alemin üstüne dökülen suretin yaşlarıdır.

Duvarın ardındaki suskunluğun ilanıyla, ölüm kapılarının ilanıyla, yollardan şikayetiyle, kapalı pencereleriyle, karanlık ve aydınlığın arasından akan suların bağırışıyla, küçüklerin arasında patlayan bombalarıyla, boy verir sık ağaçlar.

ATAN KALBİMİN İLANIYLA... YERİ VE TOPRAĞI AYIRDI...
KAHRAMANLARI MEKÂNINDAN AYIRDI, LÜBNAN'DAN,
BEYRUT'TAN, GÜNEYDEN VE BÜTÜN MÜMKÜNLERDEN...
İKİZLER KARANLIĞA GÖMÜLDÜ SONSUZ AŞKTA BEN VE TOPRAK
ŞİİRİMİN BİR BENZERİYİZ...

YARANIN ÜSTÜNE YAZILI

1

Nice zaman oldu yeşil dallar keskin dikenleri örteli
Yarıklarında uyudu düşün gülücükleri
Nice zaman oldu anne bebeğini kucaklayalı
Ulaşılacak yerler açığa çıktı gözler yaşlarını döktü
Nice zaman oldu uzun geceler bir yaşam tarzı olalı
Uzanılan yastıklar bir güven oldu annenin yanı başında
Nice zaman oldu uykuya dalalı ve adayı keşfedeli
Evler boşaldı korkulu çığlıklarıyla
Tüfeklerin, uyuyan çocukları uyandırdı, irkilir ve bağırırlar...
Nice zaman oldu yaşanan vahşet kilitli kapılarımızı kıralı
Ormanı sarar önümde durup yolumu kestikleri
Kalbime yağacak mermileri bekliyorum
Ölen direnişlerle vatanımın kazılı haritasını görüyorum.
Nice zaman oldu uzanıp keyif süreli
Işıklar geçer
Girişimle açığa çıkan.

TOPRAK GÜNÜNDE

2

Toprak ana mutlulukla anlatır umudunu bütün analara, anlattığı
öyküleri gösterir
Fırtınaların öykülerini anlatır, tomurcukları rüzgar biçecek
Ağaçları kökünden sökecek suskunluktan ölecek bu
Şafak, kalem rüzgarla yayılacak geri vererek
Sorulan kökleri.
Toprak şehitlerin umudunu gösterir her daim
Yaratılan akarsuların ardında akan
Toprak atların öyküsünü anlatır dolaşarak topladığı
Uzaklara dağılanları ve dokur bütün gün zafere ulaşan geçmişi.
Toprak saldırının öyküsünü anlatır kayalıkları taşıyan ve taşıyanı
Topladığını hatta sırtına alır içenleri
Elleri uzandığında çarşafla bağlanır.
Toprak bütün gün çiçeklenir, bütün gün açar, bütün gün
Nabzı atar ve bütün gün gönderir kalbin atışlarını
Verilenle parlar.
Toprak zulmü bağırır ilk ve miladi.

FİLİSTİN SAVAŞÇILARININ MÜCADELESİ

"Barikat"

Barikattan geçiyordu anılan savunma
Göğü kazıyor ve haberi yazıyordu.
Dünde gösteriyordu geceyi
Şafak yayılıp heykeli yapardı
İncitmeden.
İplere asılıydı yer
Davetkar.
Çığlığın yolunda miladın büyük çığlığı
Ardında titriyordu mağdurluğu göstererek
Karşılıklı defalarca vuruşarak
Düşün karanlığı genç kızları taşıyordu
Yerin üstünde zeytin dallarında
Düşün karanlığı genç kızları taşıyordu
Güllerin sevgi meşalesinde.
Yerin üstünde yürüyordu
Doğan düşlerle birlikte.
Yapraklar filizlenmeden
Ateşi ateşle bağlar
Karanlığı dağdan akıtır
Garip.

Ninni söylenen yöne sürüklenir
Mermiler, hançerler mağdurluğun ninnisini söyler...
Orada cesetlerle karşılaşılır
Bir gülüş olur ruhlar
Düşleri bilmek ister
Kandil ve fitilini ister
Yırtılan mücadeleyle.
Çocuklar evlere bağlanır
Çadırlarla feryat eder toprak
Böler bölgelere devrimcilerimizi
Böler çocukların gözlerini
Böler kısımlara gidemeyeceğimiz yerleri
Vuruşmaya zorlanırız, asılmaya boyun eğilir
Çocuklar uzaklara zorlanır.

HALK SAVAŞÇILARINDAN OLUŞAN SUR

"Ey Filistin savaşçıları hoş geldiniz"

Hoş geldiniz, özgürlüğün ağaçları dikildi süren mücadeleye.
Hoş geldiniz, Filistin anasının uğuldayan sevgi ekininin
kabuklarını boşaltan zafer demetleri
Hoş geldiniz, amacımıza akan sevinç gözyaşları.
Hoş geldiniz, hüzne boşalan halkın yükselen feryadı.
Hoş geldiniz, devrimcilerimizin meşalesi bütün yollara, buraya hoş geldiniz, burası vatanınız
Burası sevginiz, orası arzunuz.
Burası kavmin taşıdığı anlam
Burası kavminiz, kurulan çadırınız
Devrimin yıllarca düşünü kilitli tuttuğu yer

Burası toplanılan yer, burası alışılan yer, burası mutluluk, orası inilti
Burası arzulanan, burası şafak, burası büyüyen
Burası sevginin ekili satırları mücadele yeri...
Hoş geldiniz, binlerce defa patlayacak sesler
suskunluğun derinliklerinde.
Hoş geldiniz, binlerce çığlık geri dönecek aydınlığın sınırında, hoş geldiniz, binlerce kişinin üstüne titrediği gurbetin pencereleri, vatanın yollarında,
Düşlerin ekildiği alanların izlerine.
Ey halkın devrimcileri güldüğünüzde...
Ötüşümüzü
Kuşların arzulu ötüşüne bağlarız
Sahillerde filizleniriz çiçek gibi çiçeklerle

KAN VE GÖZYAŞLARIYLA YAZARIZ

Anlatılanların satırlarını...
Yer bizleriz, o biziz.
Dallar kuşlara aşık olur
Bu yerin üstünde
Sevginin arzularını örer ve tebeşirler
Kanıtlar... kalışı
Gitmeden
Burası surların kafesi
Bozguna karşı duran.
Burası gizlenilen yerin boşalan ıslığı
Gölgelerin köklerinin bilendiği.
Sevginin muştusunu size taşıyoruz özgürlüğünüzün gününde...
Savaşçıların özgürlük gününde
Fedayla geri gelir vatan
Menekşelerin büyük sevinci
Hanende müjdeyi verir.
Yığılı başlar halkı size taşır
Meşalelerle
Güller ve dostluk ve kalenin
Yüksek surları
Devrimcilerin meşalesiyle kızarır
Ve mücadelenin düzeninden
Biriken ve ayaklananla...

KUŞATILAN... DENİZE AĞIT

Beni her şeyin derinliklerindeki rüzgar demetinin vurduğu sözde an
ve göçte. Her şeyin üstüne uçaklar uçtu ayaklanışın siyah ve
beyazında ve uzakların üstüne.

Beni âşıkların dans eden mumlarında an dingin mekânda ve konuk
yemeğinde...
Beni bütün gözlerin kafesinde an "maymunun" ve çağlarda kral
"aslanın" mekanında an, sessiz çığlıkta, nefretle bakan bütün göz-
lerin çanağında an.

Beni taşınan sıcaklık ve arzuda an boşalan çığlığımla, suskunluğum
sana patlar yaşlıların yaşlısı marşlarla...

Beni kayıp alevlerle bağrında düğümlenen yaseminlerle an.
Alevi an, vatanın haritasını çizen yutan büyük gırtlağın üstüne.
Sıcak kapı girişlerini an sende düşleri diken sana hükmeden.
Beni gördüğüm adalet terazisinde, hak arayan kalabalıkta an, ölümü tanıdım tanrıyı gözlerinde bildim. Ne uzağı ne de yakını görebilirim.

Görmediğim şeyde gözlerimi bekletirim ey beklenen efendi
yanındadır bütün düşlerin muştusu.

Beni martılarla an, gece kuşuyla yaz beni, şafağın kuşuyla, güzel yazılarla ve güzel kokularla...

Beni bütün yıkılan yapılarla, körün keşfettiğiyle, telef olan namazda an. Beni bütün kutsal okumalarda ve bütün duyulan sorumlu zamana yaz... Beni an, ben denizlere açılan kaptanın gözlerinde çizerim, açık bir günü zamanında ve sahrada...

Sahra senin ölüm ve göçedenlerin anlarında ve resmin dakikalarında ve düşün romantik mumlarında.

Sahra senin deliliğin ağırlığıyla karşılaşır gençlerin ışıltısı ve zor göçün aydınlığında.
Beni anacak mısın... yokluğumda beni düşünecek misin iki çıplak âşık gibi, ay'ı kapatır, yıldızları yıldızlarla üzersin, ve onlarla bütün yolları verirsin...

Beni önemseyecek misin anılan gecenin gözyaşlarında, sözü az görevlerde kazılar saçılır sayıklanış yazılır geriye lekeli giysilerim kalır, sana taşırım ruhumu, şehrin yükseklerinde ilan edersin büyük çığlıkları ve ahşap haçta durur ıslak yiyeceğin ve kör bıçakların kesemediği terazide.

Beni an ve ben kartal yuvalarında konuk gözleri kalkan olur bana savaş alanlarında yeşil dövmenin nakşında kalbin derinliklerinde...

Beni an, koynunu taklit ederim zehirle avuçlar günün ardından.
Beni an, ellerinle okşadığın bütün gözlerde yasak parmaklarda yaratılan altında bende kesilen.

Ey ruhun kırığı, ey kalbin ve kayıp ruhun kırığı, yorgun düşüncede herhangi bir sıcaklığı olmayan çıplaklık esintisi, olmayan çıplaklık dili, olmayan çıplaklık ölümle kayıp yeşilliklerde olan ve mescidin ağaçlarında duran... gözler sihrini bekler giysilerinin geniş payını böler gibi duvarın genişliğini bölüp resmini yapar korkunun...

Ey sarkan ipek saçlarımın ipinin taşıdığı nida... ey anlatılan çelik çivilerdeki avucun beyazlığı...

Ey kovulan onlar ve yirmiler, ey emrin hapsi bir yatakla kapalı olan.
Ey yatılan yıllar her şey zamanın yollarını yaşar gökten inenle yılların isteğinde...
Gözlerde başlattılar seni gözlerinde arılar çizili, gözlerimde göçün yalnızlığı...
Seni gözlerimden uzaklaştırırlar vatanında yaşar asil ağaçlar kokusunu serer yüceliğin. Sözcükler sürçer yarıkların koynunda ve geçitlerin büyüyen basamaklarında.

Uzaklaşırsın... kurak toprağının genişliğinde nakışlı ömrümü unutursun... nasıl olmalıyım?
Uzaklaşırsın... uzaklaşırsın... yaklaşır ve denersin inanılan miracın gemisinde yayılan kokunun bolluğunda, denizin deryasıyla suçlu ve suskun...

Ömürdeki boş anlarında ağlarlar... kayıp tavaf karanlıkta kalır. Tavafın resmi arkta çizili, gece gözlerinin büyüsüne meftun, kirpikleri yalnızlaştıran ağlayan çemberlerle...

Parlak güvercinin tüylerini ağlatırlar, titreyen güvercinin, güvercinin düşü kırık uzaklaşan kanatlarda kanatların büyüsü, kırıldı veda yerlerinde gecenin düğünü, atlar susamış bütün her yeri tuz kaplamış unutulan atla göç edilir.

BEKLENEN ARMAĞAN GERİ DÖNER Mİ

Bel bükülür beyaz eller dökülür omuzları üstünden tarihin, siyah arzunun diliyle üretilir ve başın çemberini keser.

Kavmin yüzü daha büyük dökülür geçmiş ateşinin çanağına, kadın "uykusunu" taşır ve oturduğu yükün varlığıyla keser mesafeleri, başını beyaz bir mendille örtmüş mendilin kanatları boynuna sarkmış, kavmiyle sarılmış, onu davet edenin yanına yaklaştıkça gözlerinde korku iyice belirmeye başlar... Bir çığlık yükselir dökülen ve üretilenin arasında...

Geçmişin ateşleriyle yıkılanı ayakta tutan Filistin'dir. Yaşanan olaylardan bir kahve getirilir, uzaklardan başlayıp geri dönen dostların yüzündeki mahcupluğunu yazan, sınırlarımızın içinde şiddeti teslim eder ve bu geçmişin sıcak zulmüyle erir.

Başında efendinin yüzündeki vakur izler ve kırıcı emirlerinden uzak yasak bölgelerin sınırları, onurdan önce göç yerini sordurur... sarı gizini gizler ve gider... bu gidiş acaba yasak ile savaş mı?

Kadın elindeki asâsına dayanıp mekânın basamaklarını bir bir çıkar, bildiklerini sonsuz sabrına gizleyerek, mendilin ucunu tutup süzülen terini siler.

Uzak yapraklar arasında olgunlaşmış meyveler yeniden sarkacak mı?

Genç başında "kovboy şapkasıyla" garson, kahve fincanları elinde kızgın ve suratla gelip gidiyor...

Genç, sarı güler yüzüyle bir yudum su ister, garson bu istek şeklini küçümseyerek bakar, az sonra umursamadan kırık bir bardakla suyu getirir, etrafına bakınır, kimisi heyecan içinde bir şeyler anlatıyor kimisi dinliyor; genç, sarı gözlerini tekrar suya dikiyor... Güneşin ışıltısıyla tavana vuran yansısı renkten renge giriyor, güneşin bu kuşatmasının yükselmesini diler gibi bakar ve gölgeye yanaşır, güneş her tarafı kaplamıştı mekânın ve onu da, gelin adımını bir üst basamağa atar ve ona bırakılan son boş iskemleye oturur bu son mekânda.

Ateşler alevlenir gibi, sıcaklık konuşulan bütün sözcükleri kuşatıyor, yaşlar iri iri süzülüyor gördüğünde hüznü ve denizi. Işıltılar kararıyor zamanın başı dönüyor, mekânı zora sokmak ister gibi... gelinin etrafından dolanılır ve orta yerdeki hafif yerden yüksek alanın ortasına varır, herkesin gözü önünde yüksekliğin kenarından bitişe doğru, başlangıcın bitişini sarar... güneşin ışıltılarını tutmak için ellerini uzatır onca zaman oldu sıcaklığın akşama doğru aktığı... İkindinin bu soluk ışıltılarına tanık oluyordu güneşin yansımaları gitgide yitiyordu.

Geçmişten kalanı bekler ve hazırdaki ruhun zenginliğini...

Atlı aslana biner ve ulaşılacak yerlerin önüne gelir, nehir coşkulu dalgalarla akar. Bin Diyar kutsal uzakların uğultusunu taşır ve Mesih'in yıkandığı yere ulaşır. Yakın rüzgarlarda uçarak kaçan korkunç kurtlardan yaşamı ister, azıcık düşünürler, sonra birkaç dakika düşünerek dururlar ve verecekleri hükmün derinliğine dalarlar, yıllarca hüküm giyer, hükmün sıcaklığında yol alır ve sarı gülüşlere binmiş dudaklara yatarlar... Çok sonra ikinci bir defa geri gelirler usun ve düşüncenin yoluna parlayacak derslerle... Ne olarak? Beklenen armağan geri gelecek mi? Bekleyenler uzun bir yolu katettiler yalan yanlış yazılanların üstüne ve serili izlerin sefa ve umutların üstüne. Evrak ve haşhaşın kilidi teslim edilir – giriş kapılarına dökülür esmer kahveler sabah ziyaretinde.

Şiddetli ölümde ölüm daha da büyüyecek mi, ama küçülüp eksilecek ve her şey bu kuşatmada kuşatılacak karanlıklar insanlığı savuracak, Kabe'nin çevresinde yol alan tavafın adımları tanrıya yakılan nidalarla kuşatılacak. İstila batıracak çözecek "yığacak" yayılan zamana?

Yığdıklarını silecek ve mesafeleri ve yeri karışlayacak ve yayılan tozlar güveni bağıracak göç edenler demetinde, azapla damlayacak sular bu güvenle yitecek, yitecek ve mekânları düğümleyecek.

Sana kemerler uzayacak damlayan suyun nakşında, açlıkta yiten söyleyecek... Meseller tükendi. Gülüşler yükselecek ve portakal ve limon kadehleri kaldırılacak, kemerler hareketlenecek kavim içeriye dolacak ve içeriye dolan kavim kararını verecek...
Yaklaşmayacaksın... Maymunu uçuran basamaklarda geri döneceğiz dökülen halhalın kıyılarından ve tencerelerin bozguna uğrayan alemin kollarında bitecek dönüşümüz. Güneşin ışıltıları emilecek ve gün batacak, korku üretilecek, havanın bütün kıyı köşelerini katledecek, paltolar köstebek yuvasına dönüşecek ruhun duru kokusundan itecek anılanlar mekânda patlayacak.

Zaman devrimci ruhun kucağına yayılarak gelir düşerek ve dönüşerek dalgalarla "benim Arap kimliğim" kalkması için çırpınacak –ölümümle– "benim Arap kimliğim" yitecek.

"Ey güneşin düşmanı ancak"
Çalkalanan "yarın döndüğümüzde binlerce kişide durulacak".
Yanacak "gözümüz ve adımız olan Filistin, Filistin miladımız ve ölümümüz olan".

Bu yangının külleri yıldızları çanaklarında örterek söndürecek ve kararmayan meşalesini getirecek kuşatmanın direnişine. Geçmişini ve ışığını süsleyecek hüküm gününde...
Dönüş yolunda.

DOLUNAY VE ÖLEN BU AYDINLIK

"Sana Gönderildi"

Bedenin ve ruhun salkımları nerede verildi sana,
Yanan tenim yaseminlerle dökülür ve azaptaki dille gülümser,
Yükseklerin yaratıcısı ölçüp biçerek bütün bunları nerede verildi sana,
Bu yaşamın sorumlu bütün bölgelerin ekinini nasıl kucaklayacaksın,
Onur onunla serildi arzu arzuyla...
Nerede verildi sana bu geleceğin ihtirası, nasıl çizildi
Gözlerinin kirpiklerine rehinliğin sıcaklığı.
Bütün bu sıcaklık nereden? Sen ve ben miyiz bu yaşamın göçünde olan?
Bütün yükseklerde açan çiçekler sana dökülür
Beni duy ben denizden denize dalgalanan fısıltılarda uyuyan
Uzanan seccadelerle dalgaların ulaştığı yerlere
Ey oradaki dolunay, bütün aydınlıklar boşaldı gözlerindeki ışıktan,
Ve bütün ruhların esintisi, gün doğumunun ruhu ve gün doğumu
Karşılaşacağın damlalarda uyudu şafaktaki dudaklarında...

Ey alemin kımıltısı nabızdaki kanda tükenir tıkanan onur ve zaferde...
Bu sabır nerede verildi sana, bir demet gülün kokusuyla
yayılan bu sabır...
Nerede yön vereceksin bu ihtirasa, boşalan belleğe gereksinim duyarız
Bu adalet ve intihar eden tarihle...
Ey bu kalpte tetikte duran, bu büyük toprakta bulunan, kayaları
Çatlatan, yeniden kolye olan şiddetli alışkanlıklarla
Düğümlenen.

Sana saldırıdan alnına yüksekten dökülen gülleri verdi,
Seni melekler astı suskunluğa ve sen büyüklüğünle
toprağa dayanak oldun

Hazırdakilere ve tarihe.
Önceki durumu duyarsın ruhun hareketinde ve sen onun adıyla
Yazarsın,
Gözlerin hiçbir durumda uyumayacak, merkezin derinliklerinde
bekledim seni
Durmayan bu ışığın tacında, adı gerçek olan
Miras ve dostluk olan...

Güvenli yerlerde hazır bulundururum fotoğrafını, durumunu
Yanan bütün dünyanın ufukları ağlayan
Karanlıkla öter şafak...
Boynundaki püsküller sarkar bütün sabırla kırpılan gözlere
Arzuyla büyür rüyaları, ve umudu gönderir
yeniden...

Gün senin günün, mekânlar kalbin nabzından uzar
Mart'ta... peşinden dolaştırır bu belleği
Güven halka halka olur mirasın baharında yoluna diz çöker
Geçmişin ve bugünün adımları...
Şimdi burada seninle "kırmızı çiçeklerin" toprağında
Toprağına dökülür kanın hasadı ve bütün yanan kıyılarda...

Beni sana taşır bütün iki başlangıç ve vefa...denizler
Kalbimden sana kurtuluş gününde bu toprağın üstündeki
Kudüs şehrinde, sabahlar surları olarak uzanacak çevresine, bu katı
Sahillerin üstünde, dağın damarları huzuru olacak, Ramallah dinecek
Halil'de yaşanacak, anılan bu deliliğe giysi olacak, güneşle
Dönecekler şafağa.

Çocukların gözlerinde beni sana taşıyacak umudun dalgaları
Düşün saldırısında verilen selamda.
Vatanın düşen güçlü adımları beni sana taşıyacak ve dönüşün gemisi
Beyaz saçlar beni sana taşıyacak geri kalan yarımı barındıracak
Kadim olanlar gençlerin kalbinde yeniden filizlenecek.
Boşalan bombalarla beni sana taşıyacak çarpan bu kanatlar adalet ve bentleriyle.
Bütün sevgi beni sana taşıyacak, saçaklar uykuya dayanak olacak
Ölen kalpler ve ruhlar beni sana taşıyacak...

Şu kanım, annemin feryadı, geri dönenleri dürter
Şehirlerin şehri koynunda...
Bir gül kaldım seninle, bütün aşıkların kabullendiği, bütün
Işıltıların ve güvenlerin ve arzuların...
Tanrı seni her şeye sıcak tutuyor, melekler seni otlanır iki uykusuz
Göz hırslanır seninle kanatların ölümü üstünde geleceğe çırparak.
Bugünü an bu isteğin üstüne güvenin sürecinin bırakacağı
Sarkan ışık göğün koynunda ufku yıkar
Filistin ağlayan güneşle birlikte denizin koynunda,
Yıkanacak saçlarını serer, sonra sabaha uzanacak
Bugün bu damlalarla parlayacak ıslaklığı – yüklü
Muştunun ışıltılarıyla...

Deniz kaldıracak, dalgaların satırlarını susturarak, sonra ikinci bir defa
Yükseltecek, esintisi acılaşacak sabah yelinin
dalgaları boğarak gülücüklerde
Sıyırmaya başlayacak.
Işığının hepsi ışıkla karşılaşacak dolan bütünle çıkacak
Işık sendeki ufukla ve dolunay tamamlanacak.
Bütün mekâna saçılacak gözyaşların... onur yığılacak
Kesilenler yığılacak zaferin yakınına ve sözcükler yığılacak
Dalgalarla nehrin iki kıyısına ve o kuşatılanı adımlar şimdi
Meleklerin izinde...

Mirası taşıdın, mirası serdin, mirası yastık yaptın,
Biriken feryadı boşalttın korkunun adımlarından.
Dakikalar seninle birlikte düzenler bu mekânı.
Dakikalar seninle birlikte patlar bütün kesilen yaşamlarla...
Korkulu dakikalar seninle birlikte başlar ve komalık durumu...
Dakikalar seninle birlikte... kalır...
Dakikalar seninle birlikte o bütün ömrün dakikaları
O bütün onur duyulacak zafer
O bütün aydınlık
Sen içimizde bizden biri... senin gibi yenilenir günler yasakla
Uzun gece boyunca bizi uyaran.
Yıldızlar seni kucaklar ve ay hilâl
Seninle seni özleriz ve bizler senden
Yeterli kalırız ve bizler senden
Aşkımız büyür ve bizler senden
Ayrılışında bütün gözler solar, ışık daha bir saçılır,
Ruhun deliliği boşalır sana fısıldayan ve hareket eden kalabalık.
Sen bütün şafaklarda bizde doğan
Bütün kalan miraslarda
Ayrılık olmadan
Ayrılık olmayacak.

İÇİNDEKİLER

Arzular 7
Sizler 11
Kıyıların Sözü 14
Sevginin Bayrağı 15
Arzu ve Tahrik 18
Atlılar Zafere Ulaştığında 19
Ey El Aksa Meydanı İzimi Gizle 22
Leylağın Vatanı 28
Düşlere Yolculuk 34
Mucizelerle... 35
Tanıkların Şaşkın Sözleri Filistin Toprağı Üstünde 38
Fedailerin Doğuşu 40
Anıları Anmak 42
Hayatın Şarkıları 47
Leylak Atlar ve Baharın Gözleri 48
Yüzleşme 55
Unutacağız 57
Gözyaşları 58
Anmak 59
Memlekette Tükenişimiz Nasıl Başladı 61
Yangının Yolu 63
Vatanımla Aşkımı Sürekli Kıldım 66
Filistin Her Şey 67
Yaranın Üstüne Yazılı 69
Toprak Gününde 70
Filistin Savaşçılarının Mücadelesi *"Barikat"* 71
Halk Savaşçılarından Oluşan Sur *"Ey Filistin Savaşçıları Hoş Geldiniz"* 73
Kan ve Gözyaşlarıyla Yazarız 75

Kuşatılan... Denize Ağıt 76
Beklenen Armağan Geri Döner mi 81
Dolunay ve Ölen Bu Aydınlık *"Sana Gönderildi"* 88

Hanan Avvad Filistinli kadın şair, yazar ve akademisyen. Ticaretle uğraşan aydın fikirli ve Filistin davasına bağlı bir ailede Kudüs'de dünyaya geldi. Kudüs Asya ve Afrikalı Öğrenciler Enstitüsü'nde ve Beyrut Arap Üniversitesi'nde öğrenim gördü. Kahire'deki El Azhar Üniversitesi'nde modern edebiyat üstüne master yaptı. Lisansüstü eğitimini Oxford ve Mihcegan üniversitelerinde devam eden Avvad, Kanada'daki Mcgill Üniversitesi İslam Araştırmaları Enstitüsü'nde "Gassan Kanafani'nin Eserlerinde Kadın Tasvirleri" başlıklı teziyle doktor unvanı aldı. Beytlehem, Mcgill ve Kudüs üniversitelerinde dersler vererek çalışmalarını sürdüren Hanan Avvad 1988 yılında "Barış ve Özgürlük İçin Uluslararası Kadınlar Birliği"nin Filistin şubesini açtı. Halen, Filistin PEN Başkanlığını yürütmekte ve uluslararası kültürel platformlarda ülkesini temsil etmektedir. Kanımla Yazıyorum, Nişanlının Dönüşü, Tehlikeyi Seçtim şairin başlıca şiir kitaplarıdır.

"Hanan Avvad, gerçekliği, sembol ve gerçek arasına yerleştirdiği imgeler aracılığıyla anlatmayı başarıyor. İşte bu da, onda yüksek bir sanatsal yaratıcılığın varlığına işaret ediyor ve şiirin biricik karakterini gösteriyor. Onun şiirinde en çok dikkat çeken şey, çift anlamlılıktır. Ben ve öteki, vatana duyulan aşkla sevgiliye duyulan aşk... Burada sevgili, direnen, isyan bayrağını dalgalandıran, işgali reddeden Filistin savaşçısıdır ve Hanan Avvad'ın yalnızca "Tehlikeyi Seçtim" şiiri bile sunumunun güzelliğini gösteriyor.
Şair Hanan Avvad'ı ve şiirlerini selamlıyorum. Gerçeklik ve doğrulukla yıkanmış şiirsel diliyle vatanına duyduğu bağlılığı ve Filistin anlayışını selamlıyorum. Bir aydın olarak sahip olduğu engin kültürel birikimini selamlıyorum."

Fatva Tukan

EVRENSEL
BASIM
YAYIN

ISBN 975-6525-69-X
9 789756 525692